

prima instanță – M. Bușuleac
instanța de apel – G. Vavrin, T. Dimitriadi, I. Dănăilă

dosarul nr. 2ra-3319/13

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu, reprezentați de avocatul Alexandru Arnaut

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Danube Logistics” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 30 aprilie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu și menținută hotărârea primei instanțe prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 17 ianuarie 2012, Dumitru Petreanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Danube Logistics” SRL cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că el a lucrat la pârât în calitate de șofer al autocamionului CAMAZ-5511, luat în locațiune de la pârât, în baza contractului nr. 7 din 15 februarie 2011, pentru transportarea materialelor de construcție în Portul Giurgiulești.

Conform prevederilor contractului menționat, pentru munca efectuată, pârâtul s-a obligat să-i achite suma de 640 lei pentru opt ore de muncă pe zi, nu mai târziu de data de 10 a fiecărei luni.

Mai indică că conform prevederilor pct. 3.1. din Contract în cazul pieirii sau deteriorării camionului, locatarul era ținut să repare prejudiciul suferit de locator, dacă ultimul va demonstra că pieirea sau deteriorarea camionului s-a produs în circumstanțele, pentru care locatarul poartă răspundere conform legii sau contractului.

Conform pct. 2.2. al Contractului ÎCS "Danube Logistics" SRL urma să suporte cheltuielile de alimentare cu combustibil, operațiune care se efectua pe teritoriul portului.

Relatează că la 13 noiembrie 2011, după ce a alimentat camionul cu combustibil, motorul acestuia a funcționat doar 10-15 minute, după care s-a oprit și pornirea lui ulterioară nu a mai fost posibilă.

Afirmă că în urma unei cereri depuse la Comisariatul de Poliție Cahul, la 29 noiembrie 2011 din butoiul în care a fost scurs combustibilul din rezervorul camionului s-au extras în două sticle mostre de motorină pentru analiza chimică a calității combustibilului.

Conform Raportului de încercări nr. 2854 din 09 decembrie 2011 al Centrului Tehnic pentru Securitate Industrială și Certificare, s-a constatat că în eșantioanele prezentate pentru analiză se conțin urme de apă.

Potrivit concluziei expertului Agenției de expertiză și evaluare „PROEXPERT SUD” nr.251211P din 26 decembrie 2011, automobilul „KAMAZ-5511” a fost deteriorat datorită alimentării cu motorină necalitativă (conținea apă).

Menționează că pârâtul a recunoscut spre plată costul pieselor de schimb și reparația camionului prin factura nr. 2742 din 05 decembrie 2011, prezentată SRL JM „Agropiese TGR GRUP” Cahul.

Consideră reclamantul că conform prevederilor art. art. 329-330 din Codul muncii ÎCS „Danube Logistics” SRL este obligată să-i repare integral prejudiciul material și moral cauzat ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci.

Afirmă că în rezultatul deteriorării camionului a fost privat de posibilitatea de a munci în perioada 13 noiembrie 2011 – 31 decembrie 2011, fapt ce i-a cauzat un prejudiciu material în valoare de 31360 lei.

Cu referire la art. 329 Codul muncii a indicat că angajatorul este obligat și la repararea prejudiciului moral ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci. Apreciază prejudiciul moral suportat la suma de 19 200 lei.

Afirmă că răspuns la cererea prealabilă din partea pârâtului nu a primit.

Solicită încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 31 360 lei cu titlu de compensare a salariului pe care nu l-a primit ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci și a sumei de 19 200 lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea sumei de 872, 40 lei pentru efectuarea analizei chimice, suma de 500 lei pentru efectuarea expertizei și a sumei de 3800 lei pentru serviciile de asistență juridică.

La 11 iunie 2012, Mihail Petreanu a depus o cerere similară celei depuse de Dumitru Petreanu, solicitând încasarea din contul ÎCS „Danube Logistics” SRL în beneficiul său a salariului pe care nu l-a primit ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci în sumă de 34 300 lei și a sumei de 21 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea sumei de 872,40 lei pentru analiza chimică, 500 lei pentru efectuarea expertizei și 3 800 lei pentru serviciile de asistență juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 14 iunie 2012, Mihail Petreanu a fost atras în calitate de intervenient principal.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 03 iulie 2012 au fost respinse cererile lui Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu împotriva ÎCS „Danube Logistics” SRL cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului material și moral ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 a fost respins apelul declarat de către Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 iulie 2013 Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu reprezentați de către avocatul Alexandru Arnaut au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești anterioare și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu împotriva ÎCS „Danube Logistics” SRL cu privire la încasarea salariului, prejudiciului material și moral în sumă de 55 300 lei, 872 lei pentru efectuarea analizei chimice, 500 lei pentru efectuarea expertizei, 3800 lei pentru asistența juridică.

În motivarea recursului și-au exprimat dezacordul cu decizia contestată, menționând că instanța de apel a aplicat în mod eronat legea.

Afirmă că concluzia instanței prin care s-a constatat că între reclamant, intervenient și pârât a fost încheiat nu un contract individual de muncă ci un contract de închiriere a unității de transport cu prestarea serviciilor de operare a acesteia, este una greșită, deoarece între Dumitru Petreanu, Mihail Petreanu și ÎCS „Danube Logistics” SRL au fost atestate relații contractuale care sunt numite de către pârât ca contract de arendă a mijlocului de transport cu echipaj, însă de facto ei au fost angajați ca șoferi.

Consideră că datorită faptului că costul pieselor de schimb și a lucrărilor de reparație au fost achitate integral de către pârât, rezultă că acesta și-a recunoscut vina sa și, respectiv în baza acestor argumente au solicitat repararea prejudiciului material și cel moral cauzate în legătură cu privarea de posibilitatea de a munci.

Afirmă că atât prima instanță cât și instanța de apel au calificat eronat relațiile contractuale existente între părți ca fiind contract nenumit de închiriere a unității de transport cu prestarea serviciilor de operare acesteia

Cu referire la pct. 11 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12 din 03 octombrie 2005 au indicat că dacă contractul poartă o altă denumire, dar din caracterul lui, rezultat din clauzele contractuale (plata salariului, respectarea disciplinei muncii, asigurarea condițiilor de muncă, etc.) se deduc elementele definitive ale contractului individual de muncă, acesta se va considera încheiat în condițiile legii cu toate consecințele juridice pe care le produce”

Cu referire la pct. 1.3; 2.1; 2.2 din Contract menționează că acestea sunt niște clauze esențiale ale unui contract de muncă.

Susțin că din partea motivantă a hotărârii primei instanțe, se deduce faptul ajungerii la concluzia că între părți a fost încheiat un contract individual de muncă, însă studiind partea motivantă a deciziei Curții de Apel Cahul se constată faptul că colegiul a identificat contractul încheiat dintre părți ca fiind un contract de închiriere a unității de transport cu prestarea serviciilor de operare a acesteia.

Cu referire la art. 970 alin. (1) și alin. (3) al Codului civil, afirmă că legislația a făcut deosebirea dintre un contract de prestări servicii și un contract de muncă, ultimul fiind reglementat de legislația muncii.

Consideră că relațiile contractuale nu au încetat, pârâtul beneficiind în continuare de transport și de personal, ce dă temei de a concluziona faptul că raporturile de muncă continuă de fapt și că nici una dintre părți nu a cerut încetarea lor. Mai mult ca atât, pârâtul a achitat costul reparației camionului recunoscând astfel faptul că relațiile contractuale de muncă erau în vigoare.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Petreanu, și Mihail Petreanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în

recursul declarat de Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Dumitru Petreanu și Mihail Petreanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru